

המילה "שושנה" איננה שושנה
המילה "אלוהים" איננה אלוהים,
המילה "אהבה" אינה אהבה.

אבל אנחנו ממשיכים לאסוף את המילים....

אושו

גיליון מס' 2489 כ"ח בחשון תשע"ח * 17 בנובמבר 2017

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

פִּינַת אִיסוֹף הַחֲדָשׁוֹת

זֶה הַסְּתִיּוֹ עִם הָעֵנָן... / קרן עזריה

כאשר התבקשתי להצטרף לצוות כותבי ה"פירורים" שמחתי והתרגשתי. כשהגענו לקיבוץ לפני חמש שנים, "דברי הכפר" היה הדרך שלנו להכיר את האנשים. מדי שבוע הקפדנו לאסוף את הגיליון מתא הדואר וקראנו בהנאה. כמי שהגיעו מהעיר, תרבות העדכון והשיתוף היתה חדשה שלנו, לעיתים אפילו משונה. אך עד מהרה הבנו שזה היה אמצעי חשוב לשמור על תחושת ה"ביחד" והקהילתיות ומצאנו את עצמנו מחכים לשישי בצהריים, שאותו הקדשנו לקריאה.

ובכן, חזרתו של "דברי" לחיים משמחת מאוד ואני מקווה שבמתכונת הדיגיטלית החדשה הוא פה כדי להישאר. ועכשיו נתחיל:

ימין ושמאל, רק חול וחול... הימים האחרונים עוברים עלינו בסימן האובך הכבד שפוקד את הארץ ובפרט את אזורנו. הבית והחוץ מלאים חול ואבק ותחושת מחנק אופפת את האוויר. נותר רק לקוות שגשמי ברכה ישטפו את השבילים והרחובות ממש בקרוב וינקו את השמיים, האדמה וגם את הלב.

ילדי א-ו החזירו עטרה ליושנה ויצאו ביום שישי לטיול למנסורה. הובילו את הטיול חגי (מנהל החינוך הבלתי פורמלי) ומעיין. היה מקסים לראות את שי פסטג, שוני טיקוצ'ינסקי ועומרי קישלינסקי, שהצטרפו לצוות ושימשו מעין מדריכים צעירים. חלק מהילדים, שלא היו בטיול, נסעו להצגה "ילדי בית העץ" בבית העם בכפר בלום. התגובות גם על הטיול וגם על ההצגה היו מצוינות.

בשבת החל משתיים בצהריים התאספו כמאתיים איש בשטח שמאחורי המצפור למסיבה צוהלת ומקפיצה בניצוחם של מיכי קורן, אורי הדר ודור מעיין. השטח קושט באמצעות תפאורה שהקימה רננה חייט המוכשרת והבאים רקדו לצלילי מוסיקה שניגנו הדי. ג'ייז סהר קורן, מורן פז, דור דור ואורי חייט. הילדים

לא רק הסתכלו על ההורים מבצעים תנועות ריקוד משונות, אלא השתוללו על ערימת נסורת, הקימו בה גבעות חדשות והפריחו בועות סבון ענקיות.

כיתת "נשר" חגגה השבוע במסיבת תורה מרגשת בבית הכנסת באיילת השחר. השמועות מספרות שהורי הכיתה, ובראשם אסנת ארצי, הפתיעו את הילדים בהצגה מצחיקה. ברכות לירדן ארצי, אור מון, ניתאי גודמן, עילאי זפרני, אימרי צייכנר וליהיא פרינץ.

אבי בן אבי, לבית לילה הארט, מבקר בקיבוץ ויישאר אתנו חמישה שבועות. ברוך הבא! מאחלים לך הנאה משהותך פה.

אסיים באמירתו המפורסמת של וולטר (אם כי יש הטוענים כי נאמרה בכלל על ידי אדם אחר, כמדומני אישה שלא קיבלה קרדיט...), לרגל יום הסובלנות הבינלאומי שחל ב-16 בנובמבר (חמישי): "אינני מסכים למילה מדברך אך אהיה מוכן להיהרג על זכותך לומר אותם". מצטרפת לדבריה של ארי בגיליון הקודם, בתקווה שבחלקת האלוהים הקטנה שלנו, לפחות, נדע להקשיב זה לדבריו של זה, לאפשר מגוון של דעות ונילחם על זכותם של כולם לומר אותן, תוך הבנת כוחן של המילים, אשר עלול להיות הרסני.

להתראות בקרוב, קרן עזריה

נ.ב. ודאי נתקלתם בשבילים בחבורה הנמרצת של "השומר החדש"- שישה בני נוער בשנת שירות אשר השתלבו בהצלחה בעבודת החינוך הבלתי פורמלי. החבר'ה מלאי האנרגיה ורוח הנעורים נשארים לשבת בקיבוץ אחת לשבועיים ונרקמה יוזמה להכין להם ארוחת שישי ביתית וחמה. בכל שישי, אחת לשבועיים, שתי משפחות מכינות ארוחה. משפחות אשר מעוניינות להצטרף ליוזמה מוזמנות לפנות אליי 050-6846772. תודה

ברכות מהמכשפה דיגיטלית

ל"דברי הכפר", אחי הגדול – ברכות חמות וברוך שובך מחופשתך הארוכה.

האמת שהתגעגעת אליך.

אני רוצה להבהיר פה באופן חד משמעי, שלא בגללי נעדרת, זה היה רק תרוץ.
בוא תגיד את האמת, היית צריך להתרחק, לעשות חשבון נפש, לחזור שלם יותר, לחשוב איך להתנהל במקביל אלי, פשוט לקבל אותי.
אין בינינו תחרות, אנחנו שונים כמו הרבה אחים מאותה משפחה. ולכל אחד מאיתנו יש מקום ויש תפקיד.

אנחנו לא יחידים. יש לנו עוד אחים, וגם להם יש תפקידים במשפחה:

"מקומי" נולד כלוח מודעות. יש בו הודעות קצרות ודחופות ואפשרות לפנות לקבוצות עניין, במקום "לחפור" לכל הקיבוץ.

ה"מידעון הפנימי" – הוקם כדי לרכז סיכומי ועדות והנהלות.

לוח המודעות הוותיק משמש את מי שרגיל אליו, ומי שבמקרה עובר לידו.

אתה, "דברי הכפר" – הבמה לכל מי שרוצה לומר משהו שיש לו עניין לכולם: חדשות, ברכות, דעות, ביקורת, סיפור, הצעות, שיתוף בחוויות ועוד. אך לעומת כל האחרים, אתה מופיע רק פעם בשבוע.

אני, דיגיטלית, או האתר הדיגיטלי – ניסיתי למלא את מקומך בזמן היעדרותך. ובנוסף על כך יש בי תכנים נוספים, שאינם מתאימים לך כמו: פרסום אירועי תרבות באיזור, פרסום דפי התנועה הקיבוצית והמועצה האזורית, המון תמונות מהעבר וההווה שלנו, מידע על עשרות עסקים המתקיימים בקיבוץ, מידע אודותינו עבור תושבי חוץ, קישורים לאתרים אחרים, פורום לשיחות או פרסום חפצים פרטיים, ועוד... אני בסה"כ באה להשלים אותך.

אתה רואה, אני ממש לא מכשפה אנטיפטית, לא חברותית וקנאית.

אנחנו, כל האחים במשפחת התקשורת בקהילה, נעשה מעתה, יד אחת, כדי שאיש לא יוכל לומר "לא ידעתי, לא ראיתי.. לא שמעתי..."

אז יאללה... עושים שלום?

נורית - בשם אתר הקיבוץ khanassi.org.il

שלום רב שובך דברי הכפר / תמר וולפין

שלום רב שובך, דברי הכפר.

שלום לך גיליון שיש בו בדיוק מה שנחוץ לנו: מידע, משהו קל ונחמד שעושה טוב על הלב, ושופך אור על פינות יפות בחיינו, ויש בו גם תרומה לבריאות הגוף והנפש.

המהדורה הדיגיטלית מאפשרת להיות ממש מעודכנים, ניתן לכתוב בערב ולמחרת כבר לצאת לאור. אפשר לראות תמונות, ואפילו בצבע (במהדורה אינטרנטית אפשר גם להכניס סרטונים והקלטות).

בעקבות התערוכות הרבות שמוצגות אצלנו כאן בלב הקיבוץ, אני מציעה להכניס בכל גיליון גם צילום של ציור אחד מאומנינו המצוינים.

מאחלת לך, דברי היקר שלנו שתמשיך כך בדרך הזאת, לפחות עד גיליון 3000 ! ובהצלחה.

תמר

מהצורכת / שנה שקרית

'דברי' שקרא בעיון את שתמר כתבה לעיל, מאוד שמח לדעת שמעריכים אותו, ושמחו לתוכנו כבר בעותק הראשון שיצא לדרך. בשם דברי, תודה תמר. שושנה

ולנורית - דיגי-דברי זה השם שדויד מכנה את האתר שלו לשליחת העלון למרחקים, מזה כ- 20 שנה בערך. לעובדה ש'דברי הכפר' הפסיק לצאת לאור, אין שום קשר לאתר. הסיבה היתה שאחרי 15 שנה, פשוט עייפתי, והחלטתי להפסיק לערוך אותו. לא נמצא לי אז מחליף.

עכשיו 'דברי' חזר, כי אני החזרתי אותו. ואין קנאה ואין תחרות. אתר כפר הנשיא כבודו במקומו מונח + דברי הכפר = תקשורת.

גם הפעם העלון מלא בכל טוב, תודה לחברים שלקחו על עצמם פינות קבועות וכותבים מעניין ונפלא. ממש מרגש לערוך ולהשקיע.

אנא, אני מבקשת לשלוח מאמרים וכתבות למייל שלי עד יום רביעי בערב.

לטובת אלה שמקבלים את העלון המודפס לת.ד ביום חמישי. תודה.

הרהורי פציעה / דליה זלצברג

מעשה במפגש חברים לקראת השנה החדשה, שהסתיים בנפילה במדרגות. אופס... פספסתי מדרגה, ובלי התראה מוקדמת, 2 הקרסוליים התקפלו פנימה. ורגע אחרי זה אני בדרך למיון. שם נקבע שרגל ימין שבורה והשמאלית נקועה. נפרדתי מבית החולים עם גבס ותחבושת גדולה, והוראה שבחודש וחצי הקרובים, אני לא דורכת על הרגלים! לצחוק? לבכות?

אני, שלא יושבת רגע במנוחה, רק חודש וחצי אחרי שעזבתי את העבודה - "לעשות חיים ולטייל - ברגע אחד השמים נופלים עלי. אבל זה לא זמן לרחמים, אנחנו בדרך הביתה, ויש רק שאלה אחת פשוטה, איך אצא מהרכב ואגיע למיטה? מבלי לדרוך על הרגליים!!

השעה שלוש בבוקר, אורי בן זוגי היקר, אומנם בחור חזק, אבל להרים אותי מהרכב עד הבית, זה לא פשוט. אולי סחיבת פצוע? אולי ניקח את הבימבה של אלון או עידו החמודים?... בכוח היצירתיות והתושייה של שנינו, הגענו בסוף למיטה המיוחלת.

לילה ללא שינה שאחרי יבואו עוד לא מעט לילות כאלה, ואני מהר מאוד מוצאת את עצמי תלויה בכל הסובבים אותי, ובאלו שלא. פעולה פשוטה כמו ללכת לשירותים, מקלחת, החלפת בגדים, ועוד כל מיני פעולות שאנחנו עושים בשגרה, הופכות בן לילה למשימה מאתגרת בלשון המעטה...

אוספת את כוחות המנטור שבי, ומנחמת את עצמי, שאני גרה בקהילה תומכת שלא תפקיר אותי! שעות וימים אני עם עצמי שהקולות היחידים המלווים אותי בחיבור למציאות; הם קולות של ילדים בחצר, טרקטור שעובר, מכסחת הדשא של השכן, ולמזלי ציוץ הציפורים והתוכים, השוכנים בעצים שסביב ביתי.

מצבי החדש מאלץ אותי לבקש עזרה ולמזלי יש כמה נשמות טובות שנרתמות למשימה. דלת השירותים פורקה, כדי שאוכל להתנועע בקלות, עכשיו גם הדברים הכי אינטימיים שלי חשופים.

תשאלו למה אני כותבת ומבלבלת לכם את המוח? 66 ימים (ועוד לא רואים את הסוף). האירו לי בבקשה את ההבנה שאומנם אני גרה בקהילה, שלתפיסתי יש אנשים שמתפקידם לתמוך, ללוות, ולהיות שם ברגעים כאלה, כשחבר/ה נמצא במצוקה?! הם לא עושים את תפקידם בהתנדבות, אלא בשכר שבא ממיס"י הקהילה.

אני לא הרגשתי שהם באמת היו שם בשבילי.
אני רוצה להאמין שרק אני חוויתי זאת. ואני ממש מודאגת מאלה שאולי נמצאים
במקום הזה של חוסר אונים, וקשה להם לבקש. אנחנו כקהילה לא מודעים
להם, לא חושבים זה מצבם. והם לבדם. ויש להניח שאין כאן כוונת זדון בדבר.

אני שנמצאת בסיטואציה כזו ברגע זה, יודעת שמחובתי להאיר את הנושא. ואין
הדבר קשור ליש, או אין, לנו תקציב. יש דברים שלא בכסף נמדדים.

אכן שוחחתי עם איילת בנושא והיא בהחלט קשובה ומבינה ומוכנה לשנות.

**אני מזמינה כאן, את מי שבמקרה נקלע למצוקה, או לסיטואציה כזו או
אחרת, הדורשת אופן קשבת או יד תומכת, לפנות אלי. אשמח לסייע ברגע
שעמוד שוב על רגלי.**

בברכה, דליה.

מאגלהת הרווחה / איילת מרוס

דליה יקרה

אי אפשר לקרוא את מה שכתבת ולא להיות אמפטית למצב אליו נקלעת.
בהחלט סיטואציה קשה, כואבת ולא סימפטית בכלל.

אני מודה לך על השיתוף, מבחינתי זו הזדמנות להעלות את הנושא הכל כך
מדובר ומעסיק אותנו, בצוות הרווחה.

אכן בקהילת כפר הנשיא יש אוכלוסיה גדולה של חברים חסרי ישע.
חולים/פצועים/סיעודיים/במשברים נפשיים/במשברים אישיים ומשפחתיים
ועוד...

כל אחד הוא עולם ומלואו וזקוק להקשבה, תמיכה, עזרה פיזית ונפשית. מי שמוקף משפחה וחברים הרבה יותר קל לו, ולמי שאין, אנו משתדלים מאוד לתת מענה לכל אחד שזקוק לפי צרכיו, לא תמיד יש לנו את היכולת והאמצעים להגיע לכולם כפי שוודאי מצפים מאיתנו.

בחודשים שאני בתפקיד פניתי באופן אישי ללא מעט אנשים, בבקשה להתנדב ולהיות חלק מקבוצה, שתפקידה לבקר אנשים בביתם. להתעניין בהם, לשאול לשלומם. לשתות אתם כוס תה כדי לתת תחושה שהם לא לבד. בדיוק כפי שאת מתארת במכתב שלך. לצערי לרוב אני נענית בשלילה.

הייתי שמחה, אם הייתה התגייסות לדאגה וחיבוק, של אנשים נזקקים בקהילה שלנו, כפי שיש התגייסות לנשים אחרי לידה. וכולי. תקוותי שבעקבות המכתב שלך המודעות תעלה, וניצור קהילה מחבקת ומאמצת את כלל חבריה. אשמח אפילו שאת דליה תרכזי את הנושא כשתחלימי. אין לי ספק שמתוך הקושי שלך תעשי זאת בצורה מושלמת.

בנוסף, חשוב לי להתייחס למשפט שכתבת, אני לא יכולה להתעלם ממנו, ואני מצטטת "יש אנשים שמתפקידם לתמוך, ללוות, ולהיות שם ברגעים כאלה, כשחברה נמצא במצוקה!?" הם לא עושים את תפקידם בהתנדבות, אלא בשכר שבא ממיסי הקהילה".

נכון דליה המשכורת שלי, של מיכל מטפלת השטח, של צוות המרפאה ושל שיפי מהמפגש, אכן משולמת מכספי המיסים. אבל !! לא ממיסי חברים בעצמאות כלכלית! ולא ממיסי התושבים או משתכני ההרחבה! אלא רק ממיסי חברי כפר הנשיא שמשלמים עבור ערבות הדדית. ולכן המחויבות היא קודם כל להם. ובכל זאת היה לי חשוב לבקר אותך להתקשר לשאול לשלומך, כי בעיניי, את חלק מהקהילה שלי. ואני מאמינה שכשיש רצון משותף והבנה של הצרכים ניתן לעשות שינויים.

שנהיה כולנו בריאים...אמן ואמן.

איילת

פצ'אות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

לב הקיבוץ הומה פעילות וכל הזמן מתרחש בו משהו. אז מה קרה לנו השבוע:

- לב הקיבוץ נפתח בימים שני שלישי וחמישי לפעילות של הורים וילדים בין השעות 16:00 עד 18:30. כולם מוזמנים לבוא ולראות את הפלא הזורם הכל קורה בבת אחת ואף אחד לא מפריע לאיש.
- בית הקפה נפתח בתרועת חצוצרות והגיש שתי ארוחות ערב. ביום שני הוגשה לקהל הסועדים הגדול ארוחת פסטות עם שפע רטבים טעימים, מרק כתום, סלט אכול כפי יכולתך ולמנה שלישית הוגש טרייפל. ביום חמישי הוגשה ארוחה שהמנה העיקרית הייתה פלפל (ללא גלוטן) מאוד טעים. מרק חם ועוגת גבינה לקינוח. היו גם עוגות גבינה למכירה לציבור. ותודה גדולה לכל מי שהתנדב לעזור לנו בהגשת הארוחות. אין עליכם אתם גדולים.
- ילדי "הצבעוני" אכלו ביום שלישי ארוחת צהריים בלב הקיבוץ. וכל מי שנכנס במקרה ללב הקיבוץ באותו זמן יכול היה להיזכר בימים בהם הילדים חזרו מבית הספר ואכלו צהריים בחדר האוכל.
- **ומה יקרה בשבוע הבא**
 - ביום שני ארוחת ערב לכל הציבור.
 - ביום חמישי יתקיים אירוע פרטי בלב הקיבוץ, ועם ציבור הסועדים הסליחה.
 - ביום שני 20/11 תתקיים בלב הקיבוץ הצגה לילדים שעוסקת בנושא המיחזור. (פרטים נוספים על ההצגה יגיעו אליכם במקומי).
 - ביום שלישי 21/11 יתקיים בלב הקיבוץ ערב נשים והחלפת בגדים פרטים נוספים יבואו במקומי.
 - ביום רביעי בשעה 10:00 התעמלות לכל הגילים עם נעה. רשמו ביומנים ובואו. מי שהגיע השבוע מאוד נהנה.
 - אנחנו מתארגנים לקיים ארוחת צהריים שתוגש במועדון, מהמטבח של זיו ותמיר. אנא קראו את דף ההסבר וכל מי שמעוניין לאכול צהריים בלב הקיבוץ מוזמן להביא לנו את התשובות לצרכים שלו. חשוב לנו לרכז את המידע כדי לתאם עם זיו ותמיר.
 - מועדון השייק הירוק בפעילות על בסיס יומי בבוקר כל המעוניין/ת מוזמן ליצור איתנו קשר.
 - מי שמעוניין לקחת אוכל הביתה בזמן שמוגשות ארוחות הדבר אפשרי עם כלים שתביאו מהבית.

שיהיה לכולנו שבוע טוב! פעיל! ומהנה! צוות לב הקיבוץ רחלי ומעין

ארוחות צהריים – לב הקיבוץ – נובמבר 2017

שני-חמישי

לבחירה – מנה אחת מכל קטגוריה לסועד

***הזמנות עד 8:00 באותו היום**

25 ₪ לסועד

מנות בשריות

שוקי/ירכי עוף בתנור, חזה עוף בגריל, מוקפץ עוף וירקות, קארי עוף, קציצות הודו ובקר, בורקס עוף וירקות, בורקס בשר וירקות, שפרדס פאי בקר, מוסקה, גולש בקר, תבשיל בולונז, פילה דג אמנון בתנור/ברוטב/מטוגן

מנות צמחוניות

פלאפל עדשים / חומוס, פשטידות ירק / קטניות, תבשילי קטניות, בורקס אנטיפסטי, קציצות ירק, מוסקה טבעונית, שפרדס פאי טבעוני ועוד.

תוספות

אורז, מג'דרה, אורז ירקות, אורז מלא, פתיתים, בורגול, פסטה, ספגטי, תפוז"א אפויים, בטטה אפויה, קוסקוס

תוספת ירק

אפונה, שעועית ירוקה, תירס, גזר מבושל, ירקות צלויים בתנור (בהתאם להיצע הירקות)

סלטים

סלט ירקות, סלט כרוב מיונז, סלט קולסלאו, סלט גרגירי חומוס, סלט חצילים, טחינה, סלט סלק, סלט גזר מתוק, סלט מלפפונים ושמיר ועוד (בהתאם להיצע הירקות)

מרקים – חורף בלבד

מרק ירקות, מרק עוף, מרק עדשים, מרק אפונה, מרק כתום ועוד.

מי שמעונין לאכול ב"חדר האוכל" של פעם, מוזמן להתקשר לרחלי או מעין.

או לבקר ב'לב הקיבוץ' ולשוחח איתן ישירות.

איוב מחפש משמעות

כבר קרוב לשלוש שנים שאני מחובר למיזם '929 ביחד'. מיזם שבו אני כותב כל יום מעין מאמר על פרק בתנ"ך. התחלנו ב'בראשית' ועכשיו אנחנו נמצאים בספר 'איוב', ואנו עתידים לסיים אי שם במהלך 2018. להלן טעימה קטנה מאיוב, המאמר נכתב ביום שני ה- 13/11/17.

אִם קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי, לֹא אֶאֱמִין כִּי יֵאָזֵין קוֹלִי | איוב ט' | דודו פלמה

אהרון דוד גורדון כותב ב'האדם והטבע' "לא כפירה כשהיא לעצמה מסוכנת, כי אם הכפירה הקטנה, העניה, שאין לה שרשים עמוקים בנפש הכופר ולא במוחו, אלא שהיא נזרעת על ידי כל רוח, נושאת זרע קל זה על כנפיה, וצומחת, כקוצי מדבר אלה, במקום שאין מזון לצמחים יותר מעולים. הכפירה הגדולה, המקורית, בת הצער הגדול והמחשבה המחפשת הגדולה, היא פוריה ויוצרת לא פחות מן האמונה הגדולה, שגם היא הנה בת הצער הגדול והמחשבה המחפשת הגדולה."

והכפירה של איוב היא כבירה, לעומת אמונתם המידתית והתועלתנית של רעיו המנחמים אותו. כפירתו היא בת הצער הגדול והמחשבה היוצרת הגדולה. היא עולה מתוך הסבל האנושי של הקיום. מתוך המכאובים. מתוך השלילה הגדולה של העולם את האדם. כל אדם. אִם קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי, לֹא אֶאֱמִין כִּי יֵאָזֵין קוֹלִי. אומר איוב לרעיו ובאמצעותם לאל שהוא שולל. לאלוהי שלילת החיים הגדולה.

"בשובנו משלילת החיים אל חיוב החיים, אנחנו נפגשים קודם כל בשאיפה להעמיד את החיים המבוקשים על היופי, או לבקש את אור החיים ביופי. השאיפה הזאת נובעת ישר, בלי אמצעי, מתוך השאיפה להמשיל את ההכרה, יוצרת הצורות, על החיים". ממשיך א. ד. גורדון ומשרטט למעננו ב'האדם והטבע' את שבילי האמונה הגדולה.

מאז נכתב, משוטטת המחשבה האנושית בין שביליו של התנ"ך ומחפשת תשובה. לעיתים התשובה באה מתוך אימוץ טוטאלי של הכתוב בו. ולעיתים מתוך שלילה גדולה. כמו השלילה העצומה של איוב את האל, שאינו עונה אותו ביום צרתו ובמקום זה מענה אותו.

"אם קראתי ויענני, לא אאמין כי יאזין לקולי" צווח איוב בלחש את כפירתו העצומה אל מול ים הייסורים. ומן העתיד מאודסה בשנת 1892 עונה לו משורר ורופא משופם בשם שאול טשרניחובסקי "כי עוד אאמין גם באדם גם ברוחו, רוח עז."

לא אאמין זועק איוב. אני מאמין עונה לו שאול טשרניחובסקי מתוך סערת החיים הגדולה אני מאמין. באדם.

אני מאמין / שאול טשרניחובסקי

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת
לא מכרתיה לעגל-פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הבל,
ירוממו במתי-על;
לא ברעב ימות עבד,
דרור – לנפש, פת – לדל.

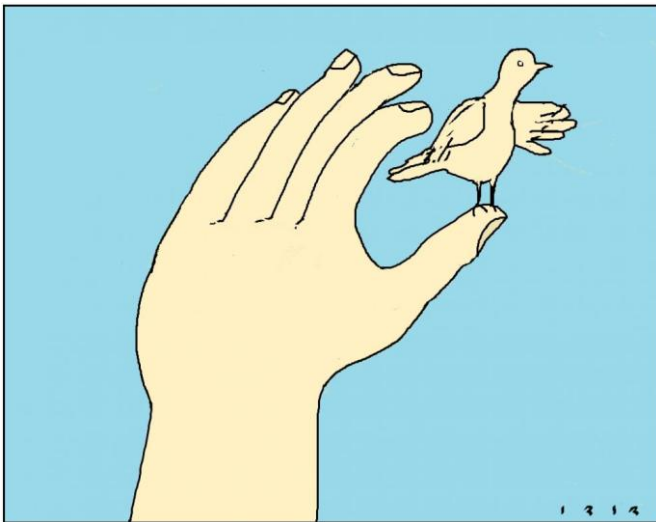
שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין, כי עוד אמצא לב,
לב תקותי גם תקותיו,
יחוש אשר, יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בוא יבוא – ישאו שלום
אז וברכה לאם מלאם.

ישוב יפרח אז גם עמי,
ובארץ יקום דור,
ברזל-כבלי יוסר מנו,
עין-בעין יראה אור.

יחיה, יאהב, יפעל, יעש,
דור בארץ אמנם חי
לא בעתיד – בשמים,
חיי-רוח לו אין די.

אז שיר חדש ישיר משורר,
ליפי ונשגב לבו ער;
לו, לצעיר, מעל קברי
פרחים ילקטו לזר

תקשורת...תקשורת

בכיכר השוק ישבו להם ארבעה קבצנים. אדם שעבר בשוק השליך לעברם מטבע. ארבעת הקבצנים היו מאושרים והחלו לחשוב מה יקנו במטבע שקיבלו. יש לי רעיון מעולה, בואו נקנה במטבע הזה "פן" זה בטוח ישביע את כולנו. אמר הקבצן הראשון שהיה ספרדי.

מה פתאום! בואו נקנה במטבע הזה "אקמק" אמר הקבצן השני, שהיה טורקי. אני לא מוכן להקשיב לשטויות האלו! לא "פן" ולא "אקמק", נקנה בו "חובז" אמר הקבצן השלישי שהיה ערבי.

שלושתכם מדברים שטויות, האיש השליך את המטבע אליו ואני זה שאקבע! אני רוצה "ברוט" ! אמר הקבצן הרביעי שהיה גרמני.

עוד הם ממשיכים להתווכח זה עם זה ורגע לפני שהוויכוח התלהט עד כדי תגרה, עבר לידם רוכל עם מגש עמוס לחמים, וצעק לכל עבר "לחם" ! "לחם" ! ארבעת הקבצנים נעמדו על הרגלים בו זמנית, וכבר הרימו את ידם לקרוא לרוכל ..הם עצרו הסתכלו זה על זה ופרצו בצחוק רועם. הם הבינו שארבעתם רצו לחם אך כל אחד מהם אמר זאת בשפה שלו.

ומה אתנו? אנחנו מדברים באותה שפה ועדיין לא תמיד מבינים זה את זה. למה זה קורה? רצוי שנברר האם ועד כמה אנחנו נותנים מקום לאחר בשיחה? האם אנו מוודאים שהבינו אותנו כפי שהתכוונו?

האם אנו מוודאים עם האחר אם הבנו אותו כפי שהוא התכוון? האם אנו ערים גם לתקשורת הלא מילולית ?

האם מערכות היחסים שלנו מבטאות תקשורת אמתית? האם אנו באמת מקשיבים או רק שומעים? האם אנו יוצרים תקשורת מקרבת ומשתפת? האם יוצא לכם לחשוב שאתם מתקשרים בצורה בהירה וזה האחר שלא מבין אתכם?

האם המשפטים האלו מוכרים לכם? יוצא לכם לומר אותם לפעמים? ...אתה לא מקשיב לי...אתה לא מבין אותי... למה עלי לחזור על אותו דבר מיליון פעם?...אתה מבלבל לי את המוח, את מי זה מעניין ? שתוק ! אני מדברת עכשיו.....

אם כן זה זמן לתרגל את התקשורת שלנו. ללמוד להקשיב. לדעת להגיד את הדברים באופן ברור. לשקף מה חשוב לכם. לדייק את הדברים כדי שיבינו אתכם.

הפ'נה הקריאה

מיכל יודאיקין נטורופתית

מתוק הוא מתוק

כל מי שכבר מכיר אותי, פגש במתכון המעולה הזה. והחלטתי לשתף גם את מי שמכיר אותי פחות. מעולה לילדים, אורחים וכל מי שלא אוהב להרעיל את עצמו בסוכרים מעובדים-

טרפס תמרים

1 כוס תמרים עסיסיים (עדיף מג'הול) מגולענים.

1 כוס אגוזים טבעיים (לא קלוי או מומלח) קשיו/פקאן/אגוזי מלך....
מה שאוהבים.

1/2 כוס אבקת קקאו איכותית

1 כף שמן קוקוס בכבישה קרה

אפשר- תמצית וניל טבעי/גרידה של קליפת תפוז או כל דבר יצירתי אחר

לציפוי- קוקוס/קקאו/צ'יה...

לשים במעבד מזון ולטחון אגוזים עם קקאו. להוסיף תמרים ויתר חומרים עד לקבלת מרקם אחיד.

לשים במקרר כחצי שעה ואז לגלגל בקוקוס/קקאו וכו'.

מומלץ לשמור במקפיא ולהוציא כמה דקות לפני האכילה (אם מתאפקים) 😊

*חשוב לזכור שמתוק הוא מתוק הוא מתוק ותמיד חשוב לאכול אותו במידה (או בכלל לא למי שקשה).

כמו שהרמב"ם היה אומר - מוטב לאכול מעט מזון פחות בריא מאשר המון מזון בריא.

רק בריאות מיכל

The Pious Kitten. / Melvin. S

She sat in her own special corner of the room, daintily picking at the last crumbs of her supper. On the wall behind her were her favourite Plaques. There was the 'Star of David'. 'The Holy Cross' and 'The Crescent Moon'. Soon Two men, carrying a large Dome shaped cage with a very handsome young man inside, entered the room. They placed the Cage In the Center of the room then departed.

After they left, the young girl looked at the young man, sniffed around the Cage, and returned to her corner.

"I think you're doomed", she said. "Your handsome presence will surely get you in trouble. Perhaps that's why you're in a cage, to protect you from yourself."

She continued endlessly propounding her religious sermon until his patience evaporated, whereupon he opened the Cage gate, walked over to her, parted her knees and pushed his head between them.

"How dare you", She complained, " The Almighty will punish you severely for your disgusting and Unholy Act."

when he returned to his cage, she gazed at him for a while, then said, "How wicked you are. You're surely doomed to a horrible punishment. How can I help him?" She asked herself. " How can I help save his soul ? His handsome presence will surely get him and others into all sorts of trouble. It always does. What can I do to bring him back to Righteousness? " She paused for awhile .

Then went to the Cage. Entered it. Then slit his Throat.

Melvin. S.

החתלתולה המתחסדת / מאת מלווין

היא יושבה בפינה המיוחדת שלה בחדר, בעדינות אוספת את הפירורים האחרונים של ארוחת הערב שלה. בקיר מאחוריה היו הפלקטים האהובים עליה: מגן הדוד, הצלב הקדוש, והסער. כעבור זמן קצר נכנסו לחדר שני גברים, הנושאים כלוב בצורת כיפה גדולה, שבתוכו היה בחור מאד יפה. הם הניחו את הכלוב במרכז החדר, ואז הלכו.

אחרי צאתם, הצעירה הסתכלה על הבחור, רחרחה סביב הכלוב, וחזרה לפינתה.

"אני חושבת שאתה נידון לאסון", היא אמרה. "הופעתך היפה תגרום לך לצרות. אולי זאת הסיבה שאתה בכלוב – להגן עליך מפני עצמך."

היא המשיכה להטיף לו את דרשתה הדתית, עד שפקעה סבלנותו, והוא פתח את הכלוב, התקרב אליה, פתח את ברכיה, ודחף את ראשו ביניהן.

"איך אתה מעז", היא התלוננה. "הקדוש ברוך הוא יעניש אותך בחומרה על מעשיך המגעילים והבלתי מוסריים."

כאשר הוא חזר לכלוב שלו, היא התבוננה בו לזמן מה, ואז אמרה, "כמה אתה רשע. אתה בהחלט נידון לעונש מזעזע." איך אני יכולה לעזור לו, היא שאלה את עצמה. איך אני יכולה להציל את נפשו? הופעתו היפה בוודאי תביא כל מיני צרות על עצמו ועל אחרים. כך תמיד קורה. מה אני יכולה לעשות כדי להחזיר אותו לדרך הישרה, הצודקת. היא נעצרה לרגע.

היא הלכה אל הכלוב. נכנסה פנימה, ואז שיספה את גרונה.

(תרגום: שרה דבולט)

